

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120206621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120206621.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, J., práv. zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Kpt. Jaroša 29, Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému EQUITE Property, s.r.o. so sídlom Astrová 2/A, Bratislava - Ružinov, IČO: 50 149 032, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.10.2020, č.k. 20Csp/45/2020-54 takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, a to na zabezpečenie pohľadávky uplatnenej v inom súdnom konaní ako vrátenie sumy 11.000 eur titulom vrátenia plnenia pre odstúpenie od zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva k bytu. Žalobca mal od uvedenej zmluvy odstúpiť, pretože žalovaný nedodrжал termín, v ktorom sa zaviazal dokončiť výstavbu bytového domu. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 343 a 344 CSP a odôvodnil tým, že nemal za osvedčené, že žalovaný by sa zbavoval svojho majetku, resp. že by sa ho chcel zbavovať alebo ho inak scudzovať, predávať za nízku cenu, darovať, zamieňať za veci nižšej hodnoty, či svoj majetok neúmerne zaťažovať záložným právom po vzniku žalobcovej pohľadávky. Samotná skutočnosť, že žalovaný žalobcovi po odstúpení od zmluvy doteraz nevrátil zmluvné plnenie neodôvodňuje zriadenie záložného práva. V danom prípade je zrejmé, že žalovaný vystaval bytový dom so 60-timi bytovými jednotkami a mieni uvedené byty predáť, ako to bolo aj v prípade žalovaného. Podľa názoru súdu prvej inštancie to neznamená, že žalovaný bude predávať predmetné byty za nízku cenu, a neznamená to, že žalovaný realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k úplnému zmareniu budúcej exekúcie a ani k jej výraznému sťaženiu. Napokon z listu vlastníctva, na ktorom sú zapísané nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného nevyplýva, že by došlo k zmene vlastníckych vzťahov čo i len k jednému bytu a tieto sú naďalej evidované ako vlastníctvo žalovaného. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ aj dôjde k predaju niektorých bytov, získa žalovaný kúpnu cenu za byt, z ktorej sa bude môcť žalobca domôcť uspokojenia svojej peňažnej pohľadávky. Za neopodstatnenú námietku súd považoval aj poukázanie žalobcu na podnikanie konateľa a spoločníka žalovaného v ďalších spoločnostiach, z ktorých väčšina sa má nachádzať v kríze, v predĺžení, či v konkurze, nakoľko ide o tretie osoby, voči ktorým žalobca pohľadávku neeviduje.

2. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal jeho zmenu a vyhovenie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Uviedol, že nehnuteľnosti uvádzané súdom prvej inštancie sú jediným žalobcovi známym majetkom žalovaného, z čoho má byť zrejmé, že k uspokojeniu nedôjde. Podľa žalobcu, pokiaľ žalovaný doposiaľ neuspokojil pohľadávku žalobcu, nie je dôvod si myslieť, že ju

uspokojí v prípade predaja bytov. Žalovaný bude môcť v takom prípade disponovať financiami tak, že žalobca nemá žiadnu záruku, že tieto financie budú použité na uspokojenie jeho pohľadávky. Ani v prípade právoplatného rozhodnutia o priznaní žalovaného plnenia nebude žalobcovi, vzhľadom na dĺžku súdneho konania, následne možné uspokojenie žalobcu ani z nehnuteľností ani z kúpnej ceny za ich predaj. Žalovaný totiž bude mať príležitosť spotrebovať získané peniaze akýmkoľvek iným spôsobom. Záverom odvolania žalobca poukázal na pomer možného ohrozenia práv žalobcu a ohrozenia práv žalovaného, ktoré je podľa neho na strane žalobcu nepomerne väčšie. Existencie záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením by mala podľa žalobcu predovšetkým prevenčný charakter a mala by žalovaného motivovať k dobrovoľnému plneniu.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a nasl. CSP a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP, podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

5. Podľa § 343 ods. 1 a 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

6. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi napadnutého rozhodnutia. Pri žalobcovej tvrdenej pohľadávke 11.000 eur a osvedčeného majetku žalovaného v rozsahu cca 60 rozostavaných bytov, nie je namieste uvažovať, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Majetok žalovaného predstavuje rádovo vyššiu hodnotu, pri ktorej nie je možné usudzovať na ohrozenie prípadnej exekúcie. Ani pri uvažovanom predaji bytov zo strany žalovaného nie sú namieste obavy, že získané financie budú pre splnenie dlhu tvrdeného žalobcom nedostupné. Kúpne ceny bytov sa pohybujú v sumách, ktorými možno legálne disponovať len prostredníctvom banky a dosah na takéto prostriedky v prípadnej exekúcii je podstatne jednoduchší ako v prípade hotovostných transakcií. Pokiaľ by v budúcnosti došlo k takému zníženiu hodnoty majetku žalovaného, z ktorého by bolo možné usúdiť na ohrozenie prípadnej exekúcie, bude môcť žalobca využiť inštitút zabezpečovacieho opatrenia podľa vzniknutej situácie. V súčasnosti tu však uvedený stav nie je a východiskom zabezpečovacieho opatrenia môže byť len stav v čase rozhodovania. Rozhodne ním nemôžu byť budúce hypotetické pomery. Rovnako nie je dostatočným dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia motivácia dlžníka plniť.

8. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie prijal správny záver, že nie je splnená podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia spočívajúca v ohrození prípadnej exekúcie žalobcom tvrdenej pohľadávky (§ 343 ods. 1 CSP) a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému by patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V odvolacom konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto ich náhradu odvolací súd nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.